

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Model voor de samenwerkings- afspraken tussen Veilig Thuis, Politie en OM

OPENBAAR MINISTERIE

Colofon

Tekst

Wicher Pattje

Met dank aan:

Janet ten Hoope, Eva Kwakman en Esther van de Watering, Openbaar ministerie
Erica de Heus en Eltjo Lenting, Nationale Politie

Opdrachtgever

Suzanne Konijnendijk, vanuit het VNG-Programma Veilig Thuis

Vormgeving

Chris koning (VNG)

September 2015

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Informatie-uitwisseling en overleg	8
3	Procesbeschrijving op hoofdlijnen van verschillende terreinen van samenwerking	9
	Bijlage 1 Overwegingen	17
	Bijlage 2 Terugkoppeling Veilig Thuis zorgmeldingen politie	19

1 Inleiding

1.1 Doelstelling

Dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen de gezamenlijke organisaties voor Veilig Thuis¹, de Nationale Politie (hierna de politie) en het OM hebben tot doel de samenwerking te beschrijven tussen deze drie partijen op de terreinen huiselijk geweld, kindermishandeling² en overige zorgmeldingen van de zijde van de politie. Elk van de drie partijen heeft op deze terreinen taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden, die hen door de wet of door gemeenten (als het om de niet-wettelijke taken van Veilig Thuis gaat) zijn gegeven.

In dit document worden procedures beschreven die de taakuitoefening van de drie partijen zoveel mogelijk versterken en het proces van wederkerigheid bevorderen. Veilig Thuis, de Nationale Politie (politie) en Openbaar Ministerie (OM) willen daarmee de volgende twee doelen realiseren:

Het intensiveren van de samenwerking waarmee meer samenhang ontstaat tussen de aanpak in het veiligheidsdomein en het sociale domein, waardoor de mogelijkheden voor het creëren van veiligheid voor kinderen en volwassenen in situaties van huiselijk geweld of kindermishandeling, zowel op de korte als op de langere termijn worden geoptimaliseerd.

Het organiseren van een zodanige vorm van informatiedeling, dat zowel Veilig Thuis, als de verschillende ketenpartners van Justitie kunnen beschikken over alle relevante informatie die bij ieder van deze partijen beschikbaar is, op ieder moment waarop zij besluiten moeten nemen over zorgmeldingen of in casuïstiek op het gebied van huiselijk geweld en kindermishandeling, of daarover advies moeten uitbrengen.

Het realiseren van deze doelen is nodig omdat Veilig Thuis, politie en OM hun taakuitvoering alleen tot een goed einde kunnen brengen als ze met elkaar samenwerken, waar nodig informatie met elkaar delen en hun interventies op elkaar afstemmen. De drie partijen zijn van oordeel dat een goede samenwerking zal leiden tot:

- sneller en effectiever ingrijpen in situaties waarin er sprake is van directe onveiligheid;
- beter en meer compleet zicht op wat er gebeurd is en wat daarvan de achtergrond is;
- een betere afstemming en onderbouwing van interventies, gericht op een blijvend herstel van de veiligheid;
- beter toezicht op de effectiviteit van de ingezette interventie en sneller ingrijpen als deze niet effectief blijkt te zijn.

In bijlage 1 zijn de verantwoordelijkheden van de drie partijen die betrokken zijn bij deze afspraken uitvoerig beschreven. Daaruit wordt duidelijk dat zij voor een deel van de casuïstiek elkaars informatie en elkaars deskundigheid nodig hebben om hun taken goed te kunnen uitvoeren.

¹ Met Veilig Thuis wordt het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling bedoeld, waarvan de taken zijn vastgelegd in artikel 4.1.1 van de Wmo 2015.

² Voor de definities van huiselijk geweld en kindermishandeling wordt verwezen naar de Wmo 2015, artikel 1.1.1, lid 1. Het gaat bij beide begrippen om een brede definitie: Bij huiselijk geweld gaat het ook om ouder- en oudermishandeling en om eerge-relateerd geweld. Bij kindermishandeling gaat het zowel om fysieke als psychische vormen van mishandeling, om seksueel misbruik en om alle vormen van verwaarlozing. Ook waar kinderen getuige zijn van huiselijk geweld wordt dat gerekend onder kindermishandeling.

Ook de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering hebben taken bevoegdheden en verantwoordelijkheden in (de vervolgstappen bij meldingen van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. Voor de Raad geldt dat als er een Jeugdbeschermingsmaatregel wordt overwogen, maar ook in een strafrechtelijk traject bij minderjarigen. De Reclassering adviseert het Openbaar Ministerie bij volwassen daders over aanpak die de kans op recidive zo klein mogelijk maakt en begeleidt in de meeste gevallen de dader na de OM-afdoening of het rechterlijk vonnis.

In dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM komen beide ketenpartners van Justitie vooralsnog alleen ter sprake bij de ZSM procedure (in § 3.8). Die beperking is vooral ingegeven door de wens in eerste instantie de afspraken te beschrijven tussen Veilig Thuis en de politie (die immers de belangrijkste meldende instantie is bij Veilig Thuis) en in het verlengde daarvan de afspraken voor een zo goed mogelijke afstemming tussen zorg- en straftrajecten te borgen. Het is de bedoeling dat dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM in de toekomst wordt uitgebreid naar een model voor samenwerking met ook andere Justitiepartners, zoals de Raad en de Reclassering, ook voor het deel na ZSM. De informatie-uitwisseling tussen Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming bij Jeugdbeschermingsmaatregelen is eerder apart beschreven in een handreiking van de Raad voor de Kinderbescherming.

De samenwerking tussen OM en politie is geen onderdeel van deze afspraken. Die samenwerking is binnen het justitiedomein beschreven en aan regels gebonden. Het gaat in dit document dus vooral over de samenwerking tussen de Justitiepartners enerzijds en Veilig Thuis anderzijds. Justitie ziet daarbij Veilig Thuis als toegang tot en de schakel tussen het veiligheidsdomein en het sociale domein waar het gaat om huiselijk geweld, kindermishandeling en de beoordeling en doorgeleiding van zorgmeldingen over jeugdigen.

Dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM vervangt het protocol "Meldingen Kindermishandeling door Bureaus Jeugdzorg bij de Politie en Openbaar Ministerie", zoals vastgesteld op 12 april 2011.

1.2 Landelijke afspraken en nadere (boven)regionale invulling

Dit model voor de samenwerkingsafspraken is opgesteld door twee landelijk aangestuurde organisaties (OM en politie) en de VNG namens 26 regionaal aangestuurde organisaties. De afspraken voorzien in een landelijk kader voor samenwerking tussen Veilig Thuis, Politie en OM (en bij ZSM ook de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering). De beschreven afspraken zullen per geografisch werkgebied van Veilig Thuis een nadere uitwerking moeten krijgen en die zullen ook regionaal moeten worden bevestigd.

Daarbij geldt voor de Justitiepartners dat zij slechts in betrekkelijke mate in staat zijn om per regio tot verschillende afspraken te komen. Willen ze de kwaliteit kunnen leveren die in dit model wordt beschreven, dan geldt daarvoor dat de nadere uitwerking van de afspraken binnen het geografische gebied van Veilig Thuis zich moeten verhouden tot het landelijke kader. De ruimte voor regionale diversiteit is dus niet onmogelijk, maar wel beperkt. In overleg tussen de Justitiepartners en de betreffende Veilig Thuis organisatie zal moeten blijken welke regionaal-specifieke afspraken kunnen worden ingepast.

Dat laat onverlet dat met name voor de beschreven vormen van overleg regionale arrangementen zullen moeten getroffen, dan wel van reeds bestaande regionale overlegvormen gebruik zal moeten worden gemaakt.

1.3 Groeidocument

Dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM is het begin van een structurele samenwerking tussen OM, politie en Veilig Thuis. In 2015 en 2016 zal deze samenwerking – in het kader van de voortzetting van het Ondersteuningsprogramma Veilig Thuis van de VNG – worden gemonitord en waar nodig worden begeleid. Uit dat traject komen ongetwijfeld nieuwe inzichten naar voren. Daarbij zullen de gemaakte afspraken en procesbeschrijvingen moeten aansluiten op nieuwe ontwikkelingen binnen het sociale domein en de justitieketen, zoals de doorontwikkeling van het Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrecht (LIJ). Om die reden zal dit document de komende jaren worden bijgesteld. Dat zal gebeuren in goed overleg tussen alle betrokken partijen.

Naast goede samenwerking tussen Veilig Thuis, politie en OM is het van belang de samenwerking met andere justitiepartners (met name de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering zie ook 1.1), het vrijwillig kader en verschillende overlegtafels zoals het Veiligheidshuis of de beschermingstafels goed te organiseren. De regionale diversiteit in netwerkverbanden en werkwijzen is echter aanzienlijk. Dat maakt het bijna onmogelijk om in dit document de samenwerking tussen Veilig Thuis, politie en OM en de genoemde netwerken te regelen. Aan de andere kant is er in deze netwerken vaak informatie beschikbaar die betrokken zou moeten worden bij de keuze voor eventuele vervolgacties bij huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Met dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM is de eerste stap gezet om een gedegen samenwerking tussen Veilig Thuis, politie en OM te realiseren. In een volgende fase moet die samenwerking worden uitgebreid naar de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering en naar andere overlegvormen, zoals het Veiligheidshuis en de beschermingstafels. Dit model kan daarbij als vertrekpunt dienen.

De term “groeidocument” is zeker ook van toepassing op het gebruik van het triage-instrument van Veilig Thuis. In § 3.1 wordt voorgesteld het triage instrument in te zetten om te bepalen of een melding door Veilig Thuis wordt geagendeerd voor het afstemmingoverleg met de politie. In de praktijk zal moeten blijken of het triage-instrument in de huidige vorm zich voor dat doel leent of dat daarvoor nog aanpassingen moeten worden doorgevoerd.

Als dat laatste het geval is, zal dit document daarop worden aangepast.

Een laatste punt dat de komende tijd nog volop in ontwikkeling zal zijn, is de kwaliteit van de informatie in de politiemeldingen. Op dit moment verstrekt de politie op verschillende manieren informatie aan Veilig Thuis en gebruikt daarvoor verschillende formulieren. Ook de mate van gedetailleerdheid van de verstrekte informatie is zeer verschillend.

De Nationale Politie werkt hard aan het integreren van de verschillende werkprocessen, een eenduidige meldwijze met een kwaliteitstoets en landelijk format voor het melden en verstrekken van informatie aan Veilig Thuis. Het beoogde format is nog niet op korte termijn beschikbaar. De afspraken zoals hier beschreven zijn derhalve gebaseerd op de huidige werkwijze.

1.4 Uitgangspunten

In deze afspraken gaat het vooral over afstemmen, samenwerken en het delen van informatie, met als leidend begrip “wederkerigheid”. Daarbij gelden een aantal uitgangspunten:

- a Partijen onderschrijven het doel van dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM en voorzien in ieder in een 24/7 bereikbaarheid.
- b Iedere partij levert zijn aandeel in de samenwerking met behoud van zijn eigen verantwoordelijkheid.

- c Vanuit die eigen verantwoordelijkheid gaan partijen de onderlinge samenwerking aan, met het oog op het realiseren van de in 1.1. genoemde doelstelling. Daarbij geldt het uitgangspunt dat iedere partij de verplichtingen nakomt, die hem in de wet zijn gesteld, zoals het informeren van betrokkenen over het feit dat gegevens over hen zijn gedeeld met andere instanties. In voorkomende gevallen kan het daarbij wel nodig zijn onderling af te stemmen, alvorens daadwerkelijk betrokkenen te informeren.
- d Met in achtneming van de paragrafen 6.3.8, 6.3.9, 7.3.8. en 8.4.4 van het model Handelingsprotocol, beschrijft dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM de gezamenlijke procedures en de organisatorische consequenties daarvan. Hierbij geldt als uitgangspunt dat elk van de partijen het werkproces in de eigen organisatie zodanig inricht dat de beschreven procedures kunnen worden gevolgd, maar ook in de eigen organisatie zodanige maatregelen neemt dat de samenwerkingsafspraken worden geborgd.
- e Bij het uitwisselen van informatie met elkaar geldt als uitgangspunt dat elk van de drie partijen de informatie zo aanlevert dat de ontvangende partij die informatie, zonder nadere bewerking, direct in zijn eigen werkproces kan gebruiken.
- f De politie verstrekt alleen gegevens die zijn vastgelegd voor de dagelijkse politietaak (art. 8 en 13 Wpg) en verstrekt niet meer dan noodzakelijk. De politie verstrekt slechts strafrechtelijke gegevens na toestemming van het bevoegde gezag, zijnde het Openbaar Ministerie. Het Openbaar Ministerie toetst of er sprake is van een opsporingsbelang. Indien er geen opsporingsbelang is, kan de informatie verstrekt worden.
- g De ontvangende partij is verantwoordelijk voor de verdere verwerking van de verkregen informatie. Daarbij wordt uiterste zorgvuldigheid betracht, wanneer die informatie wordt doorgegeven aan partijen die niet bij dit model samenwerkingsafspraken zijn betrokken.
- h Partijen kunnen de uitgewisselde persoonsgegevens van de betrokkenen uitsluitend (verder) verwerken voor zover dat noodzakelijk is voor het doel of de doeleinden van de samenwerking. De gegevens zijn gelet op de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig.
- i Voor zover partijen daartoe niet al verplicht zijn, leggen zij aan hun medewerkers die inzage hebben of – in overeenstemming met het bepaalde in dit document – op andere wijze persoonsgegevens verkrijgen uit het deze samenwerking, een plicht tot geheimhouding op. Deze plicht strekt tot geheimhouding van de persoonsgegevens waarvan de medewerkers kennis nemen, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2 Informatie-uitwisseling en overleg

In dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM worden in principe drie soorten van activiteiten beschreven:

- 1 het melden aan elkaar van incidenten van huiselijk geweld, kindermishandeling of zorgelijke situaties van minderjarigen;
- 2 het verstrekken van informatie aan elkaar vanuit de eigen systemen en het terug rapporteren van wat er met een melding is gedaan;
- 3 het op elkaar afstemmen van gezamenlijke of volgtijdelijke vervolgacties, die samen de grootste kans bieden op het realiseren van een veilige situatie bij huiselijk geweld en kindermishandeling, op zowel de korte als de langere termijn.

De eerste twee punten gaan over informatie-uitwisseling. Het is van het grootste belang dat dit snel, compleet en zorgvuldig verloopt. Het gaat er om dat alle partijen die vanuit of namens de overheid betrokken zijn bij de aanpak van huiselijk geweld en/of kindermishandeling er samen voor zorgen dat zij allen een zo compleet mogelijk beeld hebben van de feiten, de geschiedenis en de achtergronden van de gezinnen of huishoudens waar zich huiselijk geweld en/of kindermishandeling heeft afgespeeld. De informatie-uitwisseling tussen Veilig Thuis en politie en OM gaat bij voorkeur langs een digitale weg. Dan zijn er vaste formats, vaste velden met informatie en er gelden vaste procedures voor wie wanneer wat verzendt aan wie.

Als er snel moet worden gereageerd op meldingen of andere signalen is het van belang dat er een ingang is in elk van de betrokken organisaties waardoor informatie in die organisaties snel op de juiste plek terecht komt van waaruit er binnen de geldende termijnen adequaat op de signalen wordt gereageerd.

De consequentie hiervan is dat elk van de betrokken organisaties op regionaal of bovenregionaal niveau een voorziening treft, die voldoet aan drie voorwaarden:

- er is sprake van een 24/7 bereikbaarheid;
- binnenkomende informatie snel wordt verwerkt en uitgezet en uitgaande informatie wordt snel, compleet en op de juiste wijze verzonden;
- indien nodig wordt snel geëscaleerd.

Het derde punt gaat over afstemming. Daarvoor is het noodzakelijk dat medewerkers vanuit de verschillende partijen bij elkaar zitten, met elkaar casuïstiek bespreken en gezamenlijk komen tot afspraken over vervolgstappen.

Er is dus een vorm van overleg nodig waarin de werkelijke samenwerking gestalte krijgt.

Dat overleg wint enorm aan waarde als de deelnemers aan dat overleg niet alleen specialisten zijn op hun eigen domein, maar ook in staat en bereid zijn om zich te verdiepen in de afwegingen van de beide andere partijen en te zoeken naar een mix van vervolgstappen die gericht is op een optimaal resultaat voor de drie partijen gezamenlijk.

3 Procesbeschrijving op hoofdlijnen van verschillende terreinen van samenwerking

In dit hoofdstuk wordt eerst een nadere operationalisering van § 6.3.8 uit het model Handelingsprotocol beschreven. In 6.3.8 staat beschreven wanneer VT over een melding³ overleg voert met de politie. In dit document heeft dat overleg de naam gekregen van “Afstemmingsoverleg Veilig Thuis-Politie”, of kortweg: “het Afstemmingsoverleg”.

De nadere operationalisering houdt een beperking in (ten opzichte van de beschrijving in het model Handelingsprotocol) van het aantal meldingen dat in het Afstemmingsoverleg wordt besproken.

Na de nadere operationalisering van het Afstemmingsoverleg wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de algemene organisatorische inbedding van het Afstemmingsoverleg. Daarna volgt een nadere uitwerking van afspraken per specifiek onderwerp van samenwerking.

Een essentiële kerntaak van Veilig Thuis is de triage. Triage is in de terminologie van het model Handelingsprotocol van Veilig Thuis *het nemen van een besluit over de noodzakelijke vervolgstappen naar aanleiding van een melding en over welke instelling of professional de verantwoordelijkheid gaat nemen voor de uitvoering van die vervolgstappen.*

Om te kunnen bepalen welke vervolgstappen nodig zijn en wie voor de uitvoering daarvan verantwoordelijk wordt, beoordeelt Veilig Thuis zowel de veiligheid van kinderen en/of volwassen waarover wordt gemeld, als de complexiteit van de melding. Voor die beoordeling gebruikt Veilig Thuis zoveel mogelijk het triage-instrument dat door De Waag en Verwey-Jonker is ontwikkeld, in opdracht van GGD/GHOR Nederland en in overleg met de VNG⁴. Het triage-instrument geeft aan of er in een melding sprake is van acuut gevaar, structurele onveiligheid en/of zeer complexe problematiek. Een belangrijk deel van de input voor het triage-instrument is afkomstig van de politie.

In het model Handelingsprotocol is op drie momenten sprake van informatie-uitwisseling over meldingen tussen Veilig Thuis en de politie:

a. De informatiefase (§ 6.3.1)

Voorafgaand aan de triage vraagt Veilig Thuis altijd aanvullende informatie aan de politie over alle personen die direct betrokken zijn bij de melding. Daarbij gaat het om de vraag of deze personen bij de politie bekend zijn, in een context die de politie voor een Veilig Thuis-melding relevant acht. De politie kijkt daarbij in het bijzonder of er in haar registratie informatie voorkomt, die Veilig Thuis nodig heeft als input voor het triage-instrument. Het gaat daarbij in elk geval om:

- 1 eerdere registraties die betrekking hebben op:
 - zeden;
 - huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
 - overig geweld;
 - gebruik, of beschikbaarheid van (vuur) wapens.
- 2 zorgsignalen over een of meerdere personen die bij de melding betrokken zijn.

³ In de terminologie van Veilig Thuis wordt onder een melding verstaan: “het kenbaar maken aan Veilig Thuis van een situatie of vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling met vermelding van de persoonsgegevens van de direct betrokkenen.”

⁴ Vogtländer, L. en van Arum, S. & Lünemann, K. (2015) Triage Veilig Thuis bij huiselijk geweld, kindermishandeling en seksueel misbruik (Handleiding triage-instrument versie 0.6) www.ggdghor.nl

De politie verstrekt deze informatie aan Veilig Thuis, voor zover die in het politiebestand aanwezig is, binnen de termijnen die in § 3.6.3 van deze afspraken worden genoemd.

b. De triagefase (§ 6.3.8)

In § 6.3.8 is beschreven wanneer Veilig Thuis in de fase van triage over een melding overleg voert met de politie. Dat overleg heeft tot doel om – met behoud van ieders verantwoordelijkheid – te bepalen of, en zo ja hoe, gezamenlijke of op elkaar afgestemde vervolgacties van Veilig Thuis en politie een grotere kans bieden op het creëren van een veilige situatie, zowel op de korte als op de langere termijn. Daarbij zijn vier situaties beschreven:

- de gegevens uit de melding wijzen op zodanige ernstige vormen van geweld of mishandeling – waaronder ernstige vormen van lichamelijke kindermishandeling, lichamelijke verwaarlozing, seksueel misbruik (inclusief het vervaardigen van beeldmateriaal hiervan), eengerelateerd geweld, vrouwelijke genitale verminking of huwelijksdwang – dat het in verband met de veiligheid van betrokkenen of vanwege de ernst van het feit noodzakelijk is dat de politie bij de melding betrokken wordt;
- een of meerdere personen die bij de melding zijn betrokken, bleken al bekend te zijn bij de politie in een context die de politie voor een Veilig Thuis-melding relevant acht (de groep die positief scoorde toen (6.3.1) aanvullende informatie werd ingewonnen bij de politie);
- meldingen, waarbij de politie zelf de melder is;
- alle andere meldingen waarbij Veilig Thuis een redelijk vermoeden heeft van een strafbaar feit; wanneer Veilig Thuis twijfelt of er in de melding sprake is van een redelijk vermoeden van een strafbaar feit, wordt de melding eerst geanonimiseerd aan de politie voorgelegd.

c. De onderzoeksfase (§ 7.3.8)

In § 7.3.8 wordt beschreven dat Veilig Thuis ook in de onderzoeksfase voortdurend afweegt of het – gezien de actuele situatie – in verband met de veiligheid van betrokkenen of vanwege de ernst van het feit, wenselijk is om met de politie af te stemmen over de inhoud van de melding. Daarbij worden deels dezelfde beschrijvingen gebruikt als onder b.

3.1 Beperking van het aantal meldingen in het Afstemmingsoverleg Veilig Thuis-politie

Om te voorkomen dat meldingen in met name de triagefase zonder dringende noodzaak worden besproken met de politie (en eventueel OM en andere justitieorganisaties) wordt er in dit model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, politie en OM gekozen voor het hanteren van het triage-instrument om te bepalen welke meldingen zich lenen voor het Afstemmingsoverleg.

Voor het Afstemmingsoverleg tussen Veilig Thuis en de politie, zoals bedoeld in § 6.3.8 van het model Handelingsprotocol, geldt het volgende:

3.1.1 Veilig Thuis neemt het initiatief voor overleg met de politie:

- als de gegevens uit de melding wijzen op zodanige ernstige vormen van geweld of mishandeling – waaronder ernstige vormen van lichamelijke kindermishandeling, lichamelijke verwaarlozing, seksueel misbruik (inclusief het vervaardigen van beeldmateriaal hiervan), eengerelateerd geweld, vrouwelijke genitale verminking of huwelijksdwang – dat het in verband met de veiligheid van betrokkenen of vanwege de ernst van het feit noodzakelijk is dat de politie bij de melding betrokken wordt en/of
- als het triage-instrument aangeeft dat er in een melding sprake is van *acuut gevaar of structurele onveiligheid*, of

- als anderszins naar het oordeel van Veilig Thuis gezamenlijke of op elkaar afgestemde vervolgacties van Veilig Thuis en politie een grotere kans bieden op het creëren van een veilige situatie, zowel op de korte als op de langere termijn.

3.2 Organisatorische inbedding

- 3.2.1 Informatie-uitwisseling tussen OM en politie enerzijds en Veilig Thuis anderzijds verloopt bij voorkeur via CORV⁵. Zolang er voor een bepaalde informatie-uitwisseling nog geen gestandaardiseerde CORV-berichten zijn ontwikkeld en geïmplementeerd, wordt de informatie per email – en zodra daarvoor faciliteiten beschikbaar zijn beveiligde email – verstuurd.
- 3.2.2 In elk van de organisaties is geregeld waar de ontvangen informatie wordt verzameld en waar de acties in gang worden gezet die nodig zijn op basis van de ontvangen informatie. Daarnaast is voorzien in de coördinatie van de terugmeldingen en rapportages en in een 24/7 bereikbaarheid.
- 3.2.3 Het Afstemmingsoverleg over gezamenlijk te ondernemen vervolgstappen in of na de triage fase⁶ wordt op het regionale niveau van Veilig Thuis gevoerd door een vaste kern van medewerkers van de drie partijen. Frequentie en vorm worden regionaal bepaald. Het Afstemmingsoverleg heeft betrekking op alle meldingen die voldoen aan het criterium onder 3.1.1 en waarvoor dat op basis van de afspraken onder 3.3 t/m 3.8 relevant is. Het instellen van het overleg laat onverlet dat op ieder moment elk van de organisaties de andere twee kan informeren en kan raadplegen als de ontwikkelingen in een melding dat noodzakelijk maken.
- 3.2.4 Naast het in 3.2.3 beschreven overleg, functioneert er in iedere regio ook een beleidsoverleg, dat de procesafspraken in de samenwerking tussen Veilig Thuis en Justitie vaststelt en bewaakt. Aan dit overleg kunnen ook vragen of meningsverschillen over de interpretatie van de gemaakte afspraken worden voorgelegd.
- 3.2.5 De partijen die het OM adviseren bij zaken van huiselijk geweld en/of kindermishandeling (de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering) geven in hun adviezen ook altijd aan tot welke beoordeling Veilig Thuis in de triage is gekomen. De adviezen bevatten tenminste altijd informatie over de mate van acuut gevaar, structurele onveiligheid en complexiteit van achterliggende problematiek.

3.3 Zorgmeldingen minderjarigen

Het landelijk werkproces Vroegsignalering en Doorverwijzing van de politie vormt het uitgangspunt. De politie maakt in de volgende gevallen een zorgmelding;

- bij (vermoedens van) kindermishandeling;
- als minderjarigen getuige zijn van huiselijk geweld;
- bij delict gedrag van jeugdige 12-minner;
- in overige gevallen waarin sprake is van zorg over een minderjarige;
- op basis van een 'Prokid'-indicatie;
- in zorgelijke situaties waarbij sprake is van een nog ongebooren kind.

De politie informeert in de regel de ouder(s) over het opmaken van een zorgmelding, tenzij dit gezien de aard of de omstandigheden niet gewenst is. In voorkomende gevallen wordt hier in het betreffende

⁵ CORV is de beveiligde digitale verbinding voor berichtenverkeer tussen het gemeentelijke en justitie domein

⁶ als bedoeld in hoofdstuk 6 van het VNG model Handelingsprotocol AMHK (Veilig Thuis)

formulier aantekening van gemaakt. Als sprake is van partnerdoding informeert de politie terstond, telefonisch, Veilig Thuis over de aanwezigheid van minderjarige kinderen. Het gestelde in 3.2.1 blijft onverminderd van kracht.

3.3.1 Zorgmeldingen voor minderjarigen worden zo spoedig mogelijk na kennisname van het betreffende voorval door de politie op vastgestelde gestandaardiseerde wijze verzonden aan Veilig Thuis via CORV. De politie maakt gebruik van de hiervoor landelijk vastgestelde format. De melding bevat alle informatie die relevant is voor Veilig Thuis. De politie vermeldt hierbij of er naast een zorgmelding ook een strafrechtelijk onderzoek is gestart in verband met verdenking van kindermishandeling.

3.3.2 Veilig Thuis beoordeelt de zorgmelding en neemt op basis daarvan zo snel mogelijk actie, gericht op het beëindigen van de gemelde zorgelijke situatie. In gevallen waarin de politie al een strafrechtelijk onderzoek is begonnen, stemmen Veilig Thuis en politie hun acties op elkaar af. Veilig Thuis kan vervolgens tot de volgende beoordelingen komen:

- er zijn geen zorgen (meer), de melding wordt afgesloten;
- er lijkt sprake van kindermishandeling en de verantwoordelijkheid voor de melding blijft bij Veilig Thuis (al dan niet omdat er sprake is van een zodanig onveilige situatie dat Veilig Thuis een VTO aan de Raad voor de Kinderbescherming heeft gericht);
- de melding wordt overgedragen aan de hulpverlening die al bekend was in het gezin;
- minderjarige en gezin zijn onbekend bij de hulpverlening, de melding wordt overgedragen aan de meest daarvoor in aanmerking komende organisatie.

3.3.3 In gevallen waarin geen strafrechtelijk onderzoek aan de orde was, informeert Veilig Thuis zo snel mogelijk, maar uiterlijk binnen vijf dagen de politie welke actie op basis van de zorgmelding is ondernomen en gebruikt daarvoor het informatieformulier in bijlage 1.

3.4 Politiemeldingen huiselijk geweld

Deze paragraaf heeft betrekking op meldingen waarbij geen minderjarigen zijn betrokken (actief, noch passief) en waarbij door de politie (nog) geen procedure voor de Wet Tijdelijk Huisverbod is gestart.

3.4.1 De politie meldt de incidenten huiselijk geweld terstond bij Veilig Thuis. In ieder geval vermeldt de politie, voor zover aanwezig in het politiebested, de informatie die nodig is als input voor het triage-instrument van Veilig Thuis.

3.4.2 Veilig Thuis beoordeelt de inhoud van de melding, verzamelt zoveel mogelijk aanvullende informatie door raadpleging van de daartoe in het model Handelingsprotocol genoemde bestanden en personen en voert uiterlijk binnen vijf dagen de triage uit.

3.4.3 Als de melding voldoet aan de genoemde criteria onder 3.1.1 bespreekt Veilig Thuis in het Afstemmingsoverleg de wenselijkheid van gezamenlijk of volgtijdelijk te ondernemen vervolgstappen met de politie en indien nodig het OM (strafvervolgning).

3.4.4 Indien afspraken zijn gemaakt over gezamenlijke of volgtijdelijke te ondernemen vervolgstappen wordt – teneinde het onderling versterkende effect van die vervolgstappen te kunnen benutten – ook een afspraak gemaakt over de periode waarbinnen deze vervolgstappen zullen zijn afgerond. Deze afspraken worden door Veilig Thuis gemonitord, tenzij in het overleg op casusniveau een andere afspraak wordt gemaakt.

3.4.5 Als bij de te ondernemen vervolgstappen, als genoemd onder 3.4.4, sprake is van een opsporingsonderzoek, maken partijen in dat overleg ook afspraken over de momenten waarop nadere afstemming plaats vindt tussen OM en/of de politie enerzijds en Veilig Thuis anderzijds, in elk geval in de volgende situaties:

- als er gesprekken of verhoren plaatsvinden met betrokkenen;
- bij overdracht casus van Veilig Thuis naar passende hulpverlening;
- indien er perscontacten worden overwogen;
- bij aanhouding, voorlopige hechtenis, in vrijheid stelling en schorsing;
- bij inzending van het proces verbaal en het bepalen van de uiteindelijke afdoening.

3.4.6 Veilig Thuis legt de uitkomst van het Afstemmingsoverleg in zijn eigen registratiesysteem vast en informeert de beide andere partijen over de gemaakte afspraken bij de betreffende melding.

3.5 Uitvoering wet Tijdelijk Huisverbod

Om te voldoen aan het gestelde in artikel 2 lid 8 van de Wet tijdelijk Huisverbod kan de gemeente, naast de wettelijke, ook nog aanvullende taken bij Veilig Thuis beleggen.

Afhankelijk van de lokale afspraken kan Veilig Thuis een coördinerende rol hebben in de procedure voor het huisverbod en de inzet van een deskundige hierin, of op andere wijze betrokken zijn bij de uitvoering van de Wet tijdelijk Huisverbod.⁷

3.5.1 Als Veilig Thuis van de gemeenten in de regio de opdracht heeft gekregen om bij het opleggen van een huisverbod *deskundigheid* te leveren, zorgt Veilig Thuis voor een 24/7 bereikbaarheid en beschikbaarheid van de betreffende medewerkers. In die gevallen legt de politie voor aanvang van de procedure voor een huisverbod contact met Veilig Thuis, zodat de deskundige medewerker van Veilig Thuis al bij het begin van de procedure kan worden ingezet.

3.5.2 Indien Veilig Thuis van de gemeenten in de regio opdracht heeft gekregen voor de *coördinatie* tijdens het tijdelijk huisverbod, zorgt Veilig Thuis in ieder traject voor afstemming tussen tenminste de volgende drie aspecten van het tijdelijk huisverbod:

- de coördinatie van de hulpverlening;
- het geven van advies met het oog op een eventuele verlenging van het huisverbod
- afstemming over een mogelijk strafrechtelijk traject.

3.6 Overige meldingen bij Veilig Thuis van huiselijk geweld en/of kindermishandeling

3.6.1 Bij alle meldingen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling die als eerste binnenkomen bij Veilig Thuis en niet bij de politie, wordt door Veilig Thuis aan de politie gevraagd of de betrokkenen bij de melding in de politieregistratie bekend zijn in een context die voor het beoordelen van de melding relevant is.

3.6.2 De vraagstelling aan de politie geschiedt, met inachtneming van hetgeen staat vermeld onder 3.2.1, via CORV.

3.6.3 De politie beantwoordt de vraag van Veilig Thuis zo snel mogelijk. Bij meldingen waarin acuut moet worden gehandeld, antwoordt de politie zo snel als dat maar enigszins mogelijk is, maar uiterlijk binnen 24 uur. Bij alle andere meldingen antwoordt de politie uiterlijk binnen 72 uur.

⁷ Tot 1 januari 2015 voerden de meeste Steunpunten Huiselijk Geweld een aantal specifiek taken uit in het kader van de Wet tijdelijk Huisverbod

De politie verstrekt, voor zover beschikbaar in het politiebested, alle informatie die nodig is als input voor het triage-instrument van Veilig Thuis.

3.6.4 Als de melding voldoet aan de genoemde criteria onder 3.1.1 bespreekt Veilig Thuis in het Afstemmingsoverleg de wenselijkheid van gezamenlijk of volgtijdelijk te ondernemen vervolgstappen met de politie en indien nodig het OM (strafvervolgning).

3.6.5 Veilig Thuis informeert de betrokkenen en de melder over het feit dat de melding is geagendeerd voor het overleg tussen Veilig Thuis, politie en OM. Alvorens betrokkenen te informeren, overlegt Veilig Thuis met de politie over de vraag of:

- dit gevaar oplevert voor een of meer betrokkenen bij de melding;
- dit gevaar oplevert voor een of meer medewerkers van Veilig Thuis;
- het opsporingsonderzoek hierdoor ernstig wordt belemmerd.

Als een van deze vragen positief moet worden beantwoord, wordt in overleg besproken wanneer en door wie welke informatie met de betrokkenen wordt gedeeld.

Veilig Thuis registreert de beslissing en overwegingen over het informeren van betrokkenen.

3.6.6 Op basis van de informatie in het overleg kan het OM, vanuit haar eigen verantwoordelijkheid, het besluit nemen tot het instellen van een opsporingsonderzoek. In dat geval worden afspraken gemaakt over de vervolgstappen die Veilig Thuis gaat zetten met het oog op de doorgeleiding naar passende hulpverlening.

3.6.7 Teneinde de effectiviteit van de gezamenlijke vervolgacties te vergroten worden tevens afspraken gemaakt over de periode waarbinnen de vervolgacties, waaronder het opsporingsonderzoek, zullen worden afgerond.

3.6.8 Indien is besloten tot een strafrechtelijk traject, worden ook afspraken gemaakt over de momenten waarop nadere afstemming plaats vindt tussen OM en/of de politie enerzijds en Veilig Thuis anderzijds, te weten in elk geval:

- voordat er gesprekken of verhoren plaatsvinden met betrokkenen;
- bij overdracht casus van Veilig Thuis naar passende hulpverlening;
- indien er perscontacten worden overwogen;
- bij aanhouding, voorlopige hechtenis, in vrijheid stelling en schorsing;
- bij inzending van het proces verbaal en het bepalen van de uiteindelijke afdoening.

3.7 Zorg in crisissituaties

De politie ontvangt regelmatig meldingen van kindermishandeling of andere vormen van huiselijk geweld waarbij een onmiddellijk inzet van hulpverleners noodzakelijk is. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om:

- situaties waarbij sprake is van ernstige verwaarlozing;
- crisis rond het kind zelf (bijvoorbeeld weggelopen kinderen of kinderen met ernstige en/of acute gedragsproblematiek);
- partnerdoding of acute opname van een van de partners met gezag over minderjarige(n);
- situaties waarbij directe hulp voor een volwassene gewenst is (bv. ouderenmishandeling).

Voor zover de inzet van deze acute zorg via Veilig Thuis is belegd worden hier op het regioniveau van Veilig Thuis nadere samenwerkingsafspraken over gemaakt betreffende:

- bereikbaarheid;
- termijnen van opvolging vanuit de hulpverlening;

- de “warme” overdracht vanuit de politie naar de betreffende hulpverlener;
- maatregelen in het kader van de veiligheid;
- rollen en verantwoordelijkheden in dergelijke voorvallen.

3.8 Procedures bij ZSM

De ZSM-werkwijze heeft de bedoeling om de besluitvorming over de routing, dan wel de afdoening in strafzaken niet alleen snel, maar ook betekenisvol te laten verlopen. De landelijk procesafspraken tussen justitieorganisaties met betrekking tot ZSM zijn leidend. In aanvulling hierop wordt in zaken betreffende huiselijk geweld en kindermishandeling en in zaken van minderjarige verdachten – indien het LIJ daar aanleiding toe geeft en/of de politie een zorgmelding heeft gedaan – het volgende afgesproken:

- er worden bij meldingen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling en in zaken van minderjarige verdachten op ZSM geen besluiten genomen zolang niet alle informatie van zowel Veilig Thuis als de Justitiepartners beschikbaar en gewogen is;
- met inachtneming van het bepaalde in 3.2.5 brengen de adviseurs van het OM (i.c. de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering) in hun integrale adviezen zoveel mogelijk (de mate van) acuut gevaar, structurele onveiligheid en complexiteit van de achterliggende problematiek in kaart.

Een melding van huiselijk geweld en/of kindermishandeling kan in beginsel op twee manieren in het ZSM-overleg worden gebracht:

- een melding komt binnen bij Veilig Thuis en wordt daarna door de politie bij ZSM aangemeld;
- een melding komt binnen bij de politie, die de melding direct doorzet naar ZSM, nog voordat de melding is doorgegeven aan Veilig Thuis.

Afhankelijk van het startpunt van de melding kunnen de volgende stappen ondernomen worden om de nodige informatiedeling tussen de ketenpartners te realiseren, zodat vervolgacties of interventies optimaal kunnen bijdragen aan de veiligheid en veerkracht van de betrokkenen:

3.8.1 Als de melding binnenkomt via Veilig Thuis wordt de procedure gevolgd, zoals beschreven onder 3.6. Samengevat:

- Veilig Thuis vraagt (Model Handelingsprotocol § 6.3.1) voorafgaand aan de triage of het gezin, dan wel het adres bij de politie bekend is in een voor Veilig Thuis relevante context. Als de melding op basis van de informatie van de politie voldoet aan de criteria onder 3.1.1, agendeert Veilig Thuis de melding voor het Afstemmingsoverleg Veilig Thuis-politie.
- De politie kan vervolgens besluiten de zaak in het ZSM-proces te brengen en zorgt er daarbij voor dat alle relevante informatie van zowel Veilig Thuis als de politie tijdens het overleg op ZSM beschikbaar is. Het kan daarbij op ZSM zowel gaan om aangehouden, als om ontboden verdachten.

3.8.2 Als de melding via de politie bij ZSM binnenkomt wordt de volgende procedure gevolgd:

- De Politie doet bij huiselijk geweld en kindermishandeling een melding bij Veilig Thuis. Als er minderjarige kinderen betrokken zijn, maakt de politie ook een zorgmelding⁸ (zie par. 3.3 voor de gevallen waarin de politie een zorgmelding maakt).
- Afhankelijk van de leeftijd van de verdachten in een mogelijke strafzaak, wordt uit een van de twee mogelijke vervolgpcedures gekozen:
 - a Bij minderjarige verdachten, maar ouder dan 12 jaar, neemt de *Raad voor de Kinderbescherming, ongeacht het feit waarvan de minderjarige wordt verdacht*, contact op met

⁸ Er is nu nog sprake van verschillende meldwijzen. De politie werkt aan integratie van een eenduidig meldproces en format voor meldingen aan Veilig Thuis.

Veilig Thuis en verzamelt alle informatie die daar over de minderjarige en zijn gezinsleden bekend is. Daarnaast neemt de Raad contact op met 3RO en gaat na of er daar informatie beschikbaar is over volwassen gezinsleden. Op basis van al deze informatie en met gebruikmaking van het triage-instrument adviseert de Raad voor de Kinderbescherming het OM. Op basis van het advies neemt het OM een beslissing over de routing of afdoening.

- b Bij meerderjarige verdachten, waarbij er in de ZSM-melding sprake is van slachtoffers van huiselijk geweld of kindermishandeling, neemt de *Reclassering* contact op met Veilig Thuis en verzamelt alle informatie die daar over de gezinsleden bekend is. Daarnaast neemt de Reclassering contact op met de Raad voor de Kinderbescherming en gaat na of er daar informatie beschikbaar is over eventuele minderjarige kinderen in het gezin. Op basis van al deze informatie adviseert de Reclassering het OM. Op basis van dit integrale advies neemt het OM een beslissing over de routing of afdoening.

Hieronder worden beide stromen schematisch weergegeven.

Bijlage 1 Overwegingen

De wettelijke aanduiding voor Veilig Thuis is AMHK: Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling. Veilig Thuis geeft adviezen aan burgers (al dan niet zelf slachtoffer) en professionals die te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling in hun omgeving of in hun praktijk. Daarnaast heeft Veilig Thuis de taak om meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling in ontvangst te nemen, ze – indien nodig – te onderzoeken op hun juistheid en de betrokkenen door te geleiden naar passende hulpverlening (voor zover zij bereid zijn die te accepteren).

In de onderzoeksfase heeft Veilig Thuis – uitzonderingen daargelaten – contact met het gezin of de betrokkenen waarover huiselijk geweld of kindermishandeling is gemeld. Daarbij worden gesprekken met alle gezinsleden gevoerd. Daarnaast probeert Veilig Thuis een beeld te krijgen van de feitelijke situatie in het gezin of het huishouden door te spreken met familie en vrienden en met professionals die met (leden van) het gezin of het huishouden te maken hebben.

In uitzonderingsgevallen mag Veilig Thuis – als de veiligheid van betrokkenen dat vereist – persoonsgegevens over betrokken verzamelen en vastleggen, zonder dat zij daarvan op de hoogte zijn.

Veilig Thuis kan een verzoek tot onderzoek (VtO) bij de Raad voor de Kinderbescherming indienen, als zij van mening is dat het voor de veiligheid en/of ontwikkelingsmogelijkheden van kinderen beter is als er een jeugdbeschermingsmaatregel wordt opgelegd.

Als de melding daar aanleiding toe geeft, overlegt Veilig Thuis met de politie om gezamenlijk vast te stellen, of gezamenlijke of op elkaar afgestemde vervolgacties van Veilig Thuis en politie een grotere kans bieden op het creëren van een veilige situatie, zowel op de korte als op de langere termijn. In § 3.1 onder 3.1.1 van dit document wordt deze paragraaf van het model Handelingsprotocol verder geoperationaliseerd.

Bij huiselijk geweld en kindermishandeling is vaak sprake van strafbare feiten. Slaan, schoppen, bijten, knijpen, bedreigen, onrechtmatig opsluiten, seksueel misbruiken, stalken en (bijna) doodmaken zijn strafbaar. Daarnaast is het strafbaar om iemand die je verzorgt in hulpeloze toestand te brengen of achter te laten als dat leidt tot een concreet gevaar. OM en politie zijn verantwoordelijk voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten.

De politie is verantwoordelijk voor het handhaven van de openbare orde en veiligheid. In situaties waarin er sprake is van direct gevaar voor de veiligheid van betrokkenen grijpt de politie actief in. De politie kan bij zowel strafrechtelijke, als bestuursrechtelijke acties een bijdrage leveren aan het herstel van die veiligheid. Zo is het mogelijk om mensen aan te houden en ze voor kortere of langere periode vast te houden (strafrechtelijk). Als er door de burgemeester een tijdelijk huisverbod worden opgelegd (bestuursrechtelijk), wordt daarbij ook altijd de politie ingezet.

Bij de taakstelling van de politie past het om medewerkers van Veilig Thuis of andere werkers in het sociale domein waar nodig te ondersteunen. Dat kan bijvoorbeeld door ze te vergezellen bij gesprekken met betrokkenen zodat gesprekken in een veilig setting kunnen plaatsvinden. Ook kan de politie een rol vervullen door een oogje in het zeil houden en waar nodig te escaleren.

Het Openbaar Ministerie werkt in zaken van huiselijk geweld en kindermishandeling vanuit de visie dat een strafrechtelijk traject moet bijdragen aan de veiligheid en veerkracht van de betrokken personen. Dat betekent dat een interventie vanuit het strafrecht in beginsel ondersteunend moet zijn aan het ingezette veiligheidsplan. Het OM is de organisatie die besluit welke interventie in het strafrecht wordt

ingezet of aan de rechter wordt voorgesteld. In een groot deel van de zaken kan het OM zelf voorwaarden opleggen aan de dader, zoals bijvoorbeeld verplichte hulp of contactverboden. In sommige zaken legt het OM de zaak voor aan de rechter, zodat die een beslissing kan nemen. Dit gebeurt vooral in ernstige zaken of in zaken waar de verdachte niet zonder meer instemt met een door het OM opgelegde voorwaarde.

Om een strafrechtelijke interventie te kunnen inzetten waar dat nodig is, is het noodzakelijk dat het onderliggende strafbare feit kan worden bewezen. En dat kan alleen als het onderzoek voldoet aan de eisen die het strafrecht daaraan stelt. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om het horen van getuigen – zeker waar het gaat om kinderen – het forensisch medisch onderzoek of het onderzoek op de plaats delict. Het is daarom van groot belang dat in de fase waarin zowel politie als Veilig Thuis onderzoek doen, goed wordt afgestemd over wie wanneer en wie wat onderzoekt. Het Openbaar Ministerie is leider van het opsporingsonderzoek dat door de politie wordt uitgevoerd.

Bij huiselijk geweld en kindermishandeling zijn OM, politie en Veilig Thuis dus regelmatig alle drie actief naar aanleiding van dezelfde voorvallen. Ze hebben daarbij verschillende wettelijke taken, maar voor het uitvoeren van die wettelijke taken doen ze voor een groot deel dezelfde dingen. Ze grijpen in als er sprake is van directe onveiligheid. Ze doen alle drie onderzoek naar wat er is gebeurd en in welke context dat is gebeurd. Daarbij verkrijgen ze informatie door bronnen te raadplegen, door forensisch medisch onderzoek te laten doen en door in gesprek te gaan met direct betrokkenen of met informanten. OM en Veilig Thuis kiezen daarna allebei of een interventie nodig is en zo ja welke.

OM en politie zien Veilig Thuis als toegang tot en de schakel tussen het veiligheidsdomein en het sociale domein waar het gaat om huiselijk geweld, kindermishandeling en de beoordeling/doorgeleiding van zorgmeldingen over jeugdigen.

De schaal (in 26 regio's) waarop Veilig Thuis is georganiseerd, maakt dat het OM en de politieorganisatie daarop vrij gemakkelijk kunnen aansluiten. Daarmee is de samenwerking ook in organisatorisch opzicht haalbaar.

Bijlage 2 Terugkoppeling Veilig Thuis zorgmeldingen politie

- 1 BVH-nummer:
 - 2 Naam, nummer en tel. nr. verbalisant:
 - 3 Achternaam minderjarige:
 - 4 Voornamen minderjarige:
 - 5 Geboortedatum minderjarige:
 - 6 Woon- of verblijfplaats minderjarige:
 - 7 Adres minderjarige:
 - 8 BSN minderjarige:
- (In geval van ongebooren kind worden de gegevens van de moeder teruggekoppeld)

Terugkoppeling:

- Er zijn geen zorgen. Er volgt geen verdere actie. De melding is afgesloten.
- Er lijkt sprake van kindermishandeling en de melding wordt door Veilig Thuis opgepakt. Contactpersoon is (naam)tel. nr. emailadres:.....
- Er is (lijkt) sprake van een dusdanig ernstige bedreiging van de veiligheid dat er direct een Verzoek tot Onderzoek aan de Raad voor de Kinderbescherming is gedaan (Veilig Thuis pakt de melding op en de genoemde contactpersoon is eerste aanspreekpunt).
- De minderjarige of het gezin is bekend bij hulpverlening. Deze melding is overgedragen aan de hulpverlener: (naam)..... tel. nr. emailadres:..... organisatie:
- Minderjarige en gezin zijn nog onbekend bij de hulpverlening. De melding is overgedragen voor verdere afhandeling aan: organisatie:contactpersoon (indien bekend):..... Tel.nr. emailadres:.....

